

novica, ki je neverjetna in nepričakovana. Ali živimo na Ruskem, v državi zatiranja, krvave nagajke, vislie in Sibirije? Skoraj se človeku tako dozdeva...

Zgodilo se je namreč to-le:

Pretekli četrtek se je začelo jesensko zasedanje avstrijske državne zbornice. Zbornica je z ozirom na dane razmere sklenila, da razpravlja najprve o predlogih gledč draginje, ki so jih stavili razni poslanci. K tem predlogom dobil je najprve vodja avstrijske socialne demokracije dr. Adler besedo. Imel je daljši in ognjevit govor, ki je imel gotovo precej revolucijskega značaja. Glasom poročil je ravno rekel: „Jaz poznam bedo proletarijata na Avstrijskem. Ni se čuditi, da nastane enkrat vihar; čudež je le, da ta vihar še ni nastal!“ — in pri teh Adlerjevih besedah vstal je na galeriji mlad mož, potegnil revolver iz žepa in ustrelil proti ministerski klopi. Oddal je pet strelcev. Potem je zaklical: „Živela socialna demokracija!“ — Takoj so prihiteli sluge in so morila prijeli. Morilec je prav izborni meril in se je čuditi, da se ni zgodila nesreča. Na ministerski klopi sta sedela takrat minister grof Stürgkh in minister dr. pl. Hohenburger. Mimo njunih glav so kroglice frčale in Stürgkha celo v obleko zadela, brez da bi ga ranile. Tudi podpredsednik Pogačnik je bil v veliki nevarnosti. Storilec je takoj dejal, da je član socialno demokratske stranke. Rekel je, da se je minister dr. Hohenburger med Adlerjevim govorom nasmejal; to da ga je tako razburilo, da je hotel ministra ustreliti. V zaporu se je potem dognalo, da se piše morilec Nikolaj Njegus Vavrak in da je Dalmatinec. Njegova družina je pristojna iz Črnogore in morilec je celo v nekem daljnem sorodstvu s črnogorskim kraljem Nikito. Izučen je kot mizarski pomočnik, ali bil je vedno delamržen. Pred kratkem je podedoval par tisoč kron; denar je s slabimi ženskami zapravil in ostalo mu je 600 K. Tako se je odpeljal na Dunaj. Tam je prosil znanega mu tajnika mizarske organizacije Paulina (ki je svoj čas tudi v Ljubljani delal), naj mu preskrbi vstopnico za parlament. Ta je pri soc. dem. poslancu Widholzu posredoval in tako je prišel Vavrak v državni zbor, kjer je izvršil svoj zločin. Njegusa in tudi Paulina so oddali sodniji in nadaljna preiskava bode dognala resnico o celi zadevi...

Tako je bil torej letos naš državni zbor odprt! Ves civilizirani svet obsoja ta zločin najostreje. Mi ne stojimo na stališču, da je

tega zločina ta ali ona politična stranka kriva. Ali vsekakor se porajajo misli in načrti anarhističnih zločinov na podlagi brezmejnega brezvestne agitacije. Kdor zagovarja opravičenost nasilja, ta zagovarja tudi politični umor! Agitatorji naj bi pomislili, kaj govorijo in komu govorijo. Iskro zaburjenosti je lahko med nezavedno ljudstvo vreči, ali vihar je težko vstaviti. Proti draginji ti blazni strelci niso pomagali; nasprotno. Ljudstvu so hudo škodovali. Ljudstvu in zlasti delavstvu. Politične razmere so priče v naši državi porajati nekako anarhijo in proti tej treba bode vsem nastopati, ki imajo zmisel za red in za delo!

Pralni ekstrakt „Ženska hvala“
za namakanje perila.
Najpopolnejše nadomestilo za bélenje perila.
Najboljši in najzanesljivejši pralni prašek.

Pralni prašek je zaupljiv predmet. Ako hočete Vaše drago perilo obvarovati škode, tedaj se čuvajte pred ponaredbami!

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. V sredo 4. t. m. je bil pri sv. Trojici občni zbor posojilnice. Dosedajni odbor je nameraval tiho in mirno, kakor vsako tretje leto, ta zbor in volitev skleniti. Ali naš navadni nemir in prepir delajoči prvaki s tem niso bili zadovoljni; radi bi si našo posojilnico osvojili. Naša posojilnica obstoji že 15 let; ustanovljena z velikim trudom in skrbjo, pa tudi z velikimi težavami od gospodov F. Gollob, Kirbsch Karl, Kovačič Jakob pokojni Wračko in Steinbauer. Te gospodje so imeli s tem veliko dela in skrbi, ali zdaj v celi Trojički, Antonješki in Benedički fari ni človeka najti, kateri bi rekel, da se mu je v posojilnici,

katero vodi že vseh 15 let gosp. Gollob, kaka krivica zgodila; ni človeka najti, ki bi rekel, da z dosedanjim uradovanjem ni zadovoljen; le vsak kateremu je g. Gollob pomagal, ga hvali in mu je hvaležen. Jaz mislim, da tako kakor jaz, tudi vsak pošteni ud te posojilnice, gotovo pride dne 21. oktobra ob 8. uri zjutraj na novo volitev, in odda svoj glas za gospoda Golloba in za star odbor. Ne dajte se za nos voditi od Kraigherja, Tušak-a in Klemenčiča; ti ljudje še Vam nikoli niso nič pomagala in nikoli nič ne bodo. Ti ljudje bi zdaj radi korist nase potegnili, ti ljudje bi se radi s tem bahali kar je g. Gollob pripravil! Da se to tem tujcem ne posreči, pridite vsi vrli udi in volite zopet našega g. Golloba in njegov odbor! Član posojilnice.

Ljutomer. O izidu znane Karlekovde zadeve so poročali že razni listi precej obširno. „Stajerc“ ki je poseben ljubljene lotmerškega „Geldjuda“, bode pogledal vsestransko v vse predalčke, kajti ljudstvo mora in hoče zvedeti to, kar je res in gola resnica. Zamorec se je pral in pral; toda umazan je bil dr. Grossmann, ko je začel tožiti, umazan je še tudi danes in umazan ostane do zadnje urice. Verjetno je toraj, da je porabljal dr. Grossmann, odvetnik in posestnik v Ljutomeru, stare koleke! No, o tem so bile prepričane že davno Seršenove krave — Znano je, da je zaslužil Karlek z nekim pooblastilom na nepošten način 2 kroni. Očitata so se mu razna ostudna dejanja — toda ta pošteni ni tožil. Možakar je izjavil mnenje, da bi bila pravda s „Stajercem“ brezuspešna. To radi verjamemo, kajti dokazalo bi se, da so vse trditve resnične in Karleka vzela bi bila megla že davno. Dr. Grossmann se je opetovano širokoustil, da je žrtvoval za ljudstvo tisočake in tisočake. Čudno! Ni pa imel potrebnega drobiža, da bi začel tiskovno pravdo zoper „Stajerca“, kar bi bila vendar njegova dolžnost. Takrat, ko je tožil neke odlične gospode, ker so trdili, da ima posojila od Südmarke, je tekom obravnave prisegel, da nima takega posojila. V s starimi štemplni obrobjeni in s sinksom poškrbojeni pravi izjavil je pa vedno pošteni Karlek, da tozadevno prisegel ne bode. Zdrava pamet, kaj porečeš k temu slučajema?! — Izid pravde, ki se je dokončala dne 5. oktobra t. l. v Mariboru, je ljudstvo skrajno presenetil. Karlekov gnusni čini so znani v vsaki kočici in ne najdeš človeka, ki bi mu bil prijateljski vdan. Odvetniška zbornica ima celo kope gradiva. Od nje se je zahtevalo, da bi poslala v Ljutomer preiskovalnega komisarja, ki bi zasledoval in študiral na licu mesta in takorekoč od osebe do osebe nad vse smrdljivo delo prvaškega voditelja dr. Grossmana. Sedaj bode govorila na podlagi starega gradiva ter novih in najnovejših dejstev ta njegova oblast v Gradcu. Res pa je: Glas ljudstva — Božji glas! — Povsod slišiš vprašanje: „Kako je vendar bilo mogoče, da ni zgrabil državni pravdnik nesramnega človeka, ki sliši na ime Karlek, da niso pomagali vsi dokazi, da so bili ovrženi vsi znaki in da je ostala le verjetnost lumparije na kosmati vesti „Geldjuda“ in poštenjaka vseh poštenjakov?!“ Odgovor za danes: „Laž, zavijanja, sumničenje, slučaj in morda neka Božja milost, ker še možiček ni popolnoma dozorel za vraga.“ Pošteno ljudstvo! Verjetno je toraj, verjeti se da in verjeti se mora na podlagi sodnijske razsodbe, da je porabljal dr. Karol Grossmann, odvetnik v Ljutomeru, stare štemple in da je ogoljufal s tem lopovskim činom državno blagajno.

Sv. Anton v slov. gor. Malokedaj se sliši in bere v Vašem cenjenem listu od nas Antonječanov. Zato pa g. urednik, si ne želimo, da bi ta dopis romal v koš. Naj se zve med svet, kako imamo mi vendar vnetega in pridnega g. kaplana. Posebno skrb ima on za dekleta. Da si pridobi gotove osebe, naroča časnike, naslovljene na kaplanijo, da hodijo ponje. Iz tega potem sledijo taki slučaj, kot navedem tu enega. Prišel je namreč opoldne nek fant iz Smoline po spoved k neki hudo bolni osebi. Ko opravi tam kaplan svojo dolžnost, misli je domov gredoč kaditi cigarete; ker jih pa ni imel je šel od tam v bližnjo gostilno in trgovino, da si jih kupi. Imel je pa tisti gostilničar in trgovec ravno zidarje. Gre tudi k njim malo pogledat. Ker pa

Od vojske.

Turčija je imela vedno hude notranje boje. Prejšnji njeni vladarji, zlasti bivši sultan Abdul Hamid so si domišljavali, da so še vedno nekaki azijski poglavari. Zato so zapirali državo pred vsakim zunanjim, modernim evropskim vplivom. Vkljub temu, da ima Turčija pravzaprav velikanse moči združene, jih pod starim režimom ni mogla in ni hotela izrabljati. Ko so potem prišli Mladoturki do vlade in so nazadnjaškega sultana pregnali, pričeli so seveda v kratkem času z vso naglico državo modernizirati. Poklicali so iz Nemčije oficirje in vojaške strokovnjake, ki so armado popolnoma reorganizirali in izvežbali. Tako se zamore turška armada danes z velikim nasprotnikom meriti. Naša slika kaže glavne vrste vojakov Turčije (zgoraj) in Italije (spodaj). Zgoraj (pri Turkih) vidimo od leve na desno: 1. ulanca, 2. dragonca, 3. albansko infanterijo, 5. pehotno artiljerijo, 6. in 7. pa generalne štabne oficirje. — Pri Italijanih (spodaj) vidimo: 1. infanterista, 2. infanterijskega oficirja, 3. bersaglieri-vojaka, 4. planinskega lovca, 5, 6, 7. in 8. mornarske vojake, oficirje in mornarje, 9. kavaljerista, 10. štabnega oficirja in 11. artiljerijo.

